

รายงานการวิจัย
เรื่อง

การศึกษาคุณสมบัติของสารสกัดโพลีแซคคาไรด์
จากเปลือกกล้วยไข่ กล้วยน้ำว้า และกล้วยหอม

**Study on the Properties of Polysaccharide Extracts
from Musa Peels**

สุปริยา ยืนยงสวัสดิ์
สุดใจ คงทอง

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจาก
คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

๗๒๐ ปีพ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๖๑

วิทยาเขตหาดใหญ่

ประจำปี ๒๕๓๗

สารสกัดจากพืช

กล้วยไข่

กล้วยน้ำว้า

กล้วยหอม

Order Key 23997

BIB Key 166662

ผู้ดูแล

เลขที่บัญชี QK898.PM3 ล.๔๓

เลขทะเบียน.....

๒๐, ๘๙, ๔๒

บทคัดย่อ

การศึกษาสารสกัดจากเปลือกกล้วยไข่ กล้วยหอม และกล้วยน้ำว้า นำมาทดสอบคุณสมบัติทางกายภาพและวิเคราะห์หาค่าปริมาณถ้า ค่า methoxy content ปริมาณ galacturonic acid และ equivalent weight พบว่าสารสกัดที่ได้เป็นสารกลุ่มคาร์บอไฮเดรต ที่มีส่วนประกอบและคุณสมบัติคล้ายเพคติน มีความหนืดไกล์เคียงกัน แต่มีปริมาณน้ำตาลและสารอินทรีย์สูงกว่าสารที่สกัดได้ยังไม่ผ่านขั้นตอนการทำให้บริสุทธิ์ และยังไม่ทราบสูตรโครงสร้าง

III

Abstract

Crude extracts prepared from 3 cultivated banana (*Musa sapientum* L.) peels were analyzed for physical properties, ash content, methoxy group, galacturonic acid and equivalent weight. The crude extracts were identified as carbohydrates, which correlate to pectin in component and properties. Viscosity of each extract was found to be in the range as that of pectin but the sugar and organic acid content was higher. The extracts have not yet been purified and their chemical structures remain to be established.

IV

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	I
บทคัดย่อ (ภาษาไทย)	II
บทคัดย่อ (ภาษาอังกฤษ)	III
สารบัญ	IV
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาของปัญหาและเหตุผลของการวิจัย	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
บทที่ 2 วัสดุและวิธีการวิจัย	4
วัสดุ	4
วัตถุดิบ	4
สารเคมี	4
เครื่องมือ	5
วิธีวิจัย	5
การเตรียมตัวอย่างและการสกัด	5
การทดสอบคุณสมบัติทางกายภาพ	5
การทดสอบคุณสมบัติของคาร์บอไฮเดรต	6
การทดสอบคุณสมบัติของเพคติน	7
การทดสอบคุณสมบัติอื่น ๆ	7
บทที่ 3 ผลการทดลอง	10
บทที่ 4 วิจารณ์และสรุปผล	13
บรรณานุกรม	14
ภาคผนวก	15

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหาและเหตุผลการวิจัย

สารพวงโพลีแซกคาร่าเรตที่พบในผนังเซลล์ของพืช จะอยู่รวมกับสารพวงเซลล์โลส ทำหน้าที่ในการยึดเกาะเซลล์ พบมากในส่วนของเปลือก และแกนในของผล ส่วนของเนื้อผลไม้จะพบน้อย ส่วนใหญ่ตั้งถูกที่ใช้ในการผลิตเพคติน คือ เปลือกส้ม ซึ่งจะมีเพคตินอยู่ในส่วนของเปลือกชั้นในที่มีลักษณะคล้ายฟองน้ำสีขาว เปลือกส้มเหล่านี้ได้จากอุตสาหกรรมน้ำผลไม้ ซึ่งเปลือกส้มสดจะมีเพคติน 2-4% เปลือกส้มแห้งมี 20-40% แหล่งอื่น ๆ ที่ใช้ผลิตเพคติน คือ ส่วนเหลือจากการบีบหัวแยกเปลือก ในภาคแหงจะมีเพคติน 10-20% นอกจากนี้ยังมีแหล่งวัตถุอื่นที่ใช้ผลิตเพคตินในเชิงอุตสาหกรรม ได้แก่ กากที่เหลือจากการผลิตน้ำตาลของหัวบีท

เพคตินละลายน้ำได้ และสามารถเกิดเป็นเจลเมื่อมีอนุรุ่นได้เมื่อยูไนสภาระที่เหมาะสม เป็นสารที่ใช้ประโยชน์ได้หลายด้านทั้งอุตสาหกรรมอาหาร การแพทย์ เกษตรกรรม และอุตสาหกรรมบางประเภท ในอุตสาหกรรมอาหาร จะใช้เป็นส่วนประกอบในการผลิตยา เมล็ด มาร์มาเตต ลูกวัว และขนมหวานอื่น ๆ ใช้ในอุตสาหกรรมเครื่องดื่มโดยใช้เป็นสารช่วยเพิ่มความคงตัวในน้ำผลไม้ ช่วยเพิ่มความข้นของผลิตภัณฑ์โยเกิร์ต ใช้เคลือบผักผลไม้ก่อนแช่แข็ง ช่วยลดการเกิดผลึกในน้ำแข็งและเชอร์เบท มีความปลอดภัยในการใช้เป็นอาหาร โดยไม่จำกัดปริมาณ การรับประทานต่อวัน การใช้ประโยชน์ของยาในเภสัชกรรมใช้แก้ท้องเสีย เพคตินชัลเฟตช่วยยึดอายุการแข็งตัวของเลือด มีการใช้แทนเอนไซม์ ใช้รับประทานเพื่อลดระดับโคเลสเตอรอลในเลือด เพคตินรวมกับเจลาติน แนะนำให้ใช้เป็น encapsulating agent สำหรับยาเพื่อเพิ่ม sustained release เช่น เพิ่ม sustained release ของ aspirin และเป็น demulcent ทำให้ยากระายเคืองต่อระบบทางเดินอาหารน้อยลง โดย pectin-aspirin mixture อาจเตรียมเป็นเม็ดหรือเป็นพง เป็นตัน นอกจากนี้ในอุตสาหกรรมกระดาษและสิ่งทอยังใช้เป็น sizing agent

กล้วยเป็นพืชเศรษฐกิจชนิดหนึ่งของไทย มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Musa sapientum* Linn. 属于 Musaceae เป็นพืชที่ปลูกง่าย ทุกส่วนของกล้วยสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ กล้วยที่นิยมบริโภคส่วนใหญ่ ได้แก่ กล้วยหอม กล้วยน้ำว้า และกล้วยไข่ คุณค่าทางอาหารของกล้วยสูงเมื่อเทียบกับผลไม้อื่น ๆ กล้วยสุกมักจะมีรสหวานเป็นอาหารที่ย่อยง่าย มีคุณค่าโภชนาณรังสรรค์ แฉมไขมัน โคเลสเตอรอล และเกลือแร่ต่างๆ จึงเหมาะสมสำหรับเป็นอาหารของคนที่ลดความอ้วน เป็นอาหารที่แนะนำสำหรับคนชรา ผู้ที่เป็นโรคเกี่ยวกับทางเดินอาหาร และเด็กที่ท้องเสียบ่อย ๆ กล้วยสามารถลดแก๊สในกระเพาะซึ่งเกิดจากความเครียดได้ นอกจากใช้เป็นอาหารแล้ว ยังใช้ประโยชน์ในการเป็นสมุนไพร เช่น ราก และลำต้นได้ดี ช่วยแก้แพลไฟไหม้ น้ำร้อนลง

กากกลวยมาระวังที่ลำตัวช่วยลดไข้ ใบใช้อังไฟนำมาประคบบริเวณปวดเมื่อย ผลใช้บำรุงน้ำนมมาตรา เปลืออกกลวยทำบริเวณยุงกัด ก้านกลวยใช้ห้ามเลือด ผลดิบแก้ห้องผูก เป็นต้น

กลวยดินมีสารโนไทร็อตอยู่ในรูปของแป้งจำนวนมาก จึงได้มีคนระบุวิจัยจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ทดลองทำแป้งกลวย และนำไปใช้ประโยชน์ในการผลิตภัณฑ์อาหารหลายชนิด พบว่า สามารถใช้แทนแป้งสาลีได้ กลวยสุก สามารถแปรรูปเป็นเครื่องดื่มได้โดยทดลองทำเป็นน้ำกลวยหอม ไวน์และลิเกียว (สุรากลั่นเติมรสหวาน) และพบว่าเปลืออกกลวยและความหวานมีอิทธิพลต่อคุณภาพและการยอมรับของไวน์ และลิเกียวจากกลวย

นอกจากนี้ยังได้ศึกษาส่วนเปลืออกกลวยเหลือทิ้งสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ เพราะมีสารแทนนินเป็นส่วนประกอบ แทนนินเป็นสารประกอบเชิงซ้อนพากพินอลลิก พบได้ทั่วไปในส่วนต่างๆ ของพืช สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในอุตสาหกรรมหลายประเภท ได้แก่ อุตสาหกรรมฟอกหนัง ทำหมึกพิมพ์ สีย้อมผ้า กาว เครื่องสำอาง และยา ปัจจุบันได้นำแทนนินมาประยุกต์ใช้ในอุตสาหกรรมอาหาร โดยใช้เป็นสารเสริมรสชาติของอาหาร นอกจากนี้ยังใช้เป็นสารเคลือบผิวหน้าของอาหาร ทำให้รักษาอาหารได้นานขึ้น คณะผู้วิจัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้ศึกษาหาปริมาณแทนนินในเปลืออกกลวยหอม กลวยนำ้ว้า กลวยไช่ ที่ระยะเวลาในการสุกต่างกัน พบว่า เปลืออกกลวยหอม มีแทนนินสูงกว่าเปลืออกกลวยนำ้ว้า และเปลืออกกลวยไช่ โดยเปลือกกลวยหอมดินมีปริมาณแทนนินสูงสุด 58 mg/g นำหน้าแห้ง เปลืออกกลวยนำ้ว้าดิน และเปลือกกลวยไช่ดิน มีปริมาณแทนนิน 49 mg/g และ 35.6 mg/g นำหน้าแห้ง ตามลำดับ เมื่อกลวยสุกเพิ่มขึ้นปริมาณแทนนินที่เปลืออกกลวยจะลดลงโดยที่อัตราการลดลงในเปลืออกกลวยไช่ไม่มีแนวโน้มสูงกว่าในกลวยพันธุ์อื่น ๆ การที่ปริมาณแทนนินลดลงเมื่อกลวยสุกมากขึ้น เป็นเพราะไม่เลกุลงแทนนินไปรวมตัวกับสารประกอบอื่น เช่น คาร์โนไไตรต์หรือโปรตีน หรือเกิดจากไม่เลกุลงแทนนินรวมตัวกันเอง เกิดเป็นสารโพลีเมอร์ ซึ่งมีขนาดไม่เลกุใหญ่เกิดขึ้น และมีการเคลื่อนตัวไปเก็บสะสมที่ผนังเซลล์ทำให้ยากต่อการสกัด นอกจากนี้การรวมตัวกันเป็นการลด activity ของแทนนินลงด้วย สำหรับสภาวะที่เหมาะสมในการสกัดแทนนินจากเปลืออกกลวยนำ้ว้า ดินอบแห้งที่ล่อนผ่าน ตะแกรงขนาด 30 mesh พบว่า ชนิดของสารละลายสกัดผสมของน้ำและเอทานอล (50%) ใช้เวลาการแช่ 2 ชั่วโมง อัตราส่วนของเปลืออกกลวย : สารละลายสกัด $1:30$ หรือ $1:40$ และสกัดที่อุณหภูมิ 50°C จะให้การสกัดแทนนินสูงถึง $81-85\%$

ในงานวิจัยต่าง ๆ ยังไม่มีรายงานที่เกี่ยวกับปริมาณของโพลีแซคคาไรด์ในเปลืออกกลวยแต่ละชนิด การวิจัยในครั้นนี้จึงเป็นข้อมูลเพื่อนำเปลืออกกลวยต่าง ๆ มาใช้ประโยชน์ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาหาปริมาณโพลีแซกคาไรด์ที่มีอยู่ในเปลือกล้วยแต่ละชนิด
2. เพื่อศึกษาคุณสมบัติของโพลีแซกคาไรด์ทั้งทางเคมีและกายภาพที่สกัดได้จากเปลือกล้วยแต่ละชนิด

บทที่ 2

วัสดุและวิธีการ

วัสดุ

วัตถุดิน

เปลือกกล้วยหอม กล้วยไช่ กล้วยน้ำว้า จากร้านค้าต่าง ๆ ในเมืองหาดใหญ่ และ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

สารเคมี

conc. HCl

NaOH

Copper sulphate

H_2SO_4

Sodium potassium tartrate

α -naphthol

Phloroglucinol

Iodine

Ferric chloride

Ethyl alcohol

Resorcinol

Lead acetate

Lead subacetate

Picric acid

Anhydrous trinitrophenol

Phenolphthalein

Orcinol

กระดาษกรอง

ผ้า gauze

สำลี

กระดาษ วัด pH

เครื่องมือ

เครื่องวัดความเป็นกรด-ด่าง (pH meter)

เครื่องวัดความหนืด (Brookfield viscometer)

ตู้อบ

เตาเผาสาร (Muffle furnace)

ขันอังไอน้ำ (water bath)

เครื่องซึ่งไฟฟ้า

เครื่องหาความชื้น (Moisture content determination balance)

วัสดุงานบ้านและงานครัว

เครื่องแก้ว

วิธีการวิจัย

การเตรียมสารสกัด

1. ซื้อกลวยไข่ กลวยน้ำว้า และกลวยหอม โดยเลือกกลวยที่ค่อนข้างสุก เนื่องจาก กลวยดิบ จะมีเปลือกซึ่งเป็นส่วนเหลือทิ้งน้อยกว่า และมีแทนนินสูง

2. นำเปลือกมาหั่นเป็นชิ้นเล็ก ๆ กำจัดเอนไซม์ที่มีอยู่ในเปลือก โดยต้มให้เดือดในเอธิล แอลกอฮอล์เข้มข้น 95% นาน 15 นาที

3. กรองเอาเปลือกกลวยออกมาแล้วบีบให้แห้ง นำมาสกัดสารเพคตินโดยนำเปลือก กลวยที่เตรียมได้ มาเติมน้ำกับลันลงในอัตราส่วน 1:4

4. ปรับให้เป็นกรดด้วยกรดเกลือเข้มข้น 0.5 โมลาร์ ให้มีพีเอช เท่ากับ 2 ดัมที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส 60 นาที

5. กรองเอากาดอกออกแล้วนำไปสกัดช้า สารละลายที่ได้ทิ้งให้เย็นแล้วนำมาระบายน้ำ ด้วยแอลกอฮอล์ 95% ที่ พีเอช 3.0

6. นำตะกอนไปปูบนที่ 60 องศาเซลเซียสจนแห้ง แล้วบดให้เป็นผง

7. นำมาซึ่งน้ำหนักหารिमาณของสารสกัด

การทดสอบคุณสมบัติทางกายภาพ

1. ดูลักษณะภายนอก ความแข็ง เปราะ

สารสกัดที่ได้จากเปลือกกลวยหอม กลวยน้ำว้า กลวยไข่ เป็นแผ่นแห้งสีน้ำตาล ที่ได้จากเปลือกกลวยหอม มีสีเข้มที่สุด

2. ดูการละลาย

โดยเตรียมตัวอย่างชนิดละ 2 กรัม เติมน้ำ 100 ml

2.1 เมื่อนำสารละลายในน้ำมาเติมด่าง (NaOH)

2.2 เมื่อนำสารละลายในน้ำมาเติมกรด (conc. HCl)

3. การหาค่า pH

1. ขั้งสารสกัด 2 กรัม อย่างละเอียดในภาชนะที่远离จากแก้ว

2. เติมน้ำร้อน 10 ml คนจนละลาย

3. วัดค่า pH ด้วย pH meter (ต่างกันไม่เกิน 0.1 unit)

การทดสอบคุณสมบัติของคาร์โบไฮเดรต

1. Fehling's test

เป็นการทดสอบความสามารถในการรีดิวช์ของน้ำตาล หรือทดสอบหมู่อัลดีไฮด์ และ กลูโคสในน้ำตาล โดยใช้สารละลาย Fehling's ซึ่งประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 Fehling A คือ สารละลาย copper II sulphate ในน้ำ ส่วนที่ 2 Fehling B คือ สารละลาย potassium hydroxide และสารละลาย potassium tartrate ($\text{NaKC}_4\text{H}_4\text{O}_6 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$)

เมื่อด้องการใช้น้ำยาสารละลายทั้ง 2 ส่วนผสมในอัตราส่วนที่เท่า ๆ กัน tartrate ion จะเกิดเป็นสารประกอบเชิงช้อนกับ cupric ion(Cu^{++})ทำให้ Cu^{++} ไม่ตกรอกอน ในสารละลายที่เป็นด่าง อัลดีไฮด์จะ reduce Cu^{++} เป็น Cu^+ ซึ่งจะตกรอกอนเป็น cuprous oxide มีสีแดงอิฐ

2. Molisch's test

นำสารละลายคาร์โบไฮเดรตผสมกับสารละลาย 5% α -naphthol ใน alcohol ที่เตรียมใหม่ ๆ ค่อย ๆ รินกรด cone. H_2SO_4 ลงไปข้าง ๆ หลอดทดสอบจนเป็นชั้นอยู่ด้านล่าง จะเกิดสีม่วงแดงระหว่างชั้นทั้งสอง เมื่อตั้งทิ้งไว้จะเป็นสีม่วงเข้มขึ้น ถ้าเติมสารละลายแอมโนเนียจำนวนมากเกินพอลจึงจะได้สีน้ำตาลปฏิกิริยานี้เกิดจากการรวมตัวของ α -naphthol และ furfural ซึ่งได้จากการสลายตัวของคาร์โบไฮเดรต

3. Bial's test

ใช้ทดสอบน้ำตาล pentose โดยใช้สารละลาย orcinol ใน HCl และหยดสารละลาย 10% ferric chloride นำไปต้มจนเดือด แล้วหยดสารละลายที่ต้องการทดสอบเล็กน้อย ถ้ามีน้ำตาล pentose จะได้สารละลายสีเขียวเข้ม ตะกอนสีฟ้า

4. Seliwanoff's test

เป็นการทดสอบน้ำตาลที่มีหมู่คิโตэн โดยเติม 25% HCl ลงในสารละลายน้ำตาลที่ทดสอบในปริมาณเท่า ๆ กัน เติม resorcinol ลงไปอุ่นให้ร้อน ถ้ามีน้ำตาลที่มีหมู่คิโตэн จะให้สารละลายสีแดง

5. การทดสอบด้วยสารละลายไอโอดีน เพื่อดูว่าเป็น polysaccharide

polysaccharide จะให้สีเมื่อถูกกับสารละลายไอโอดีน โดยให้สีน้ำเงินม่วง

การทดสอบคุณสมบัติของเพคติน

1. ทำ Ferric chloride test โดยหยดสารละลาย 5% Ferric chloride เพื่อทดสอบว่า เป็นคาร์บอไฮเดรตกลุ่ม polyuronide จะได้ตะกอนลักษณะเป็นวุ้น

2. นำสารละลายที่สกัดได้มาเติม 95% alcohol เพื่อดูว่าเป็นคาร์บอไฮเดรตกลุ่ม polyuronide จะตะกอนเป็นวุ้น

3. นำสารละลายของสารสกัด 1% ปริมาตร 5 ml เติม 2N sodium hydroxide 1 ml ตั้งทิ้งไว้ 15 นาที จะเกิดเป็น gel หรือ semigel เป็นการทดสอบคุณสมบัติของสารพากเพคติน

4. นำสารละลายของส่วนสกัดมาเติม lead acetate solution เพื่อทดสอบว่าเป็น polysaccharide ซึ่งจะได้ตะกอนวุ้น

5. นำสารละลายนามาเติม lead subacetate จะได้ตะกอนวุ้น

การทดสอบคุณสมบัติอื่น ๆ

1. หา Loss on drying (USP)

อบขวดชั่ง (weighing bottle) ที่ 110°C จนได้น้ำหนักคงที่ ชั่งสารตัวอย่างประมาณ 2 กรัม อย่างละเอียดในขวดชั่ง นำไปอบที่ 105°C เป็นเวลา 3 ชั่วโมง ทิ้งให้เย็น

เก็บไว้ใน desiccator 0.5 ชั่วโมง ชั่งหน้าหนักอย่างละเอียด

นำตัวอย่างไปอบที่ 105°C เป็นเวลา 1 ชั่วโมง เก็บไว้ให้เย็นใน desiccator ชั่งหน้าหนัก นำหนักที่ซึ่งได้ต้องคงที่ (ต่างกันไม่เกิน 2 mg)

คำนวนเมอร์เซนต์ Loss on drying = $\frac{\text{น้ำหนักตัวอย่างที่หายไป}}{\text{น้ำหนักสารตัวอย่างเริ่มต้น}} \times 100$

น้ำหนักสารตัวอย่างเริ่มต้น

2. หาปริมาณเก้า

ชั่งสารตัวอย่าง 3 กรัม $\pm$ 100 มิลลิกรัม ใน crucible ที่อบจนได้น้ำหนักคงที่
เพาด้วยตะเกียงแกสจนเป็นเก้าสีขาว

นำไปเผาใน muffle furnace ที่ 450°C 3 ชั่วโมง

ทิ้งให้เย็น เก็บไว้ใน desiccator 0.5 ชั่วโมง

ชั่งน้ำหนักอย่างละเอียด

นำไปเผาใน muffle furnace ที่ 450°C 1 ชั่วโมง

ทิ้งให้เย็น เก็บไว้ใน desiccator 0.5 ชั่วโมง

ชั่งน้ำหนัก ซึ่งน้ำหนักที่ได้ต้องต่างกันไม่เกิน 0.1 กรัม

3. วัดความหนืด โดยใช้เครื่อง Brookfield viscometer

โดยเตรียมสารละลายที่มีความเข้มข้น 2% ปริมาตร 100 ml กำหนดน้ำหนักที่ใช้ถ่วง
หนัก 8 กรัม จำนวนรอบที่วัด 100 รอบ

วิธีทำ

คล้องตุ้มน้ำหนัก สูกรอกซึ่งจะมีเชือกเก็บอยู่ที่ winding spool คล้องมาอย่างสูกรอก เมื่อ
ปล่อยเบรคจะทำให้ตุ้มน้ำหนักเคลื่อนมาตามแรงถ่วง

นำของเหลวที่จะวัดใส่ลงใน cup และจุ่ม bob เมื่อปลดตัวล็อก จะทำให้ bob หมุน และ
จับเวลาที่ตุ้มน้ำหนักกลองมาเป็นระยะทางที่กำหนดไว้

อ่านค่าที่หน้าปัดหมุนไป 100 รอบ/นาที

เปรียบเทียบกับสารมาตรฐานและเพคิดินที่มีขาย

หาค่าความหนืดของสารมาตรฐาน

$$\text{จากสูตร } n = \frac{k_v W}{V}$$

เมื่อ $k_v = 184$

$W =$ น้ำหนักที่ใช้ถ่วง

$V =$ รอบต่อนาที

นำค่าที่วัดได้มาคำนวน จากสูตร

$$n_1 = \frac{t_1 n}{t}$$

$n_1 =$ ความหนืดตัวอย่าง

$t_1 =$ เวลาที่ตัวอย่างหมุน 100 รอบ

$n =$ ความหนืดสารมาตรฐาน

$t =$ เวลาที่สารมาตรฐานหมุน 100 รอบ

สารมาตรฐาน Brookfield viscosity standard

Fluid	viscosity	temp.	Lot Number
50	48.0 centipoise	25 °C	010594

4. วิเคราะห์ methoxy content

ชั้งสารสกัด 5 กรัม ใส่ beaker เติมสารผสมของ 5 ml HCl และ 100 ml 60% EtOH คน 10 นาที กรองผ่าน sintered glass filter (30-60 ml Buchner type) ล้างด้วยสารผสมของ HCl และ EtOH ซ้ำ 6 ครั้ง ล้างด้วย 60% EtOH จน filtrate ไม่มี chloride ล้างด้วย 20 ml EtOH ทำให้แห้งที่ 105 °C 1 ชั่วโมงจากนั้น ทำให้เย็น แล้วนำมา ชั้งน้ำหนัก

นำ 1 ใน 10 ของตัวอย่างแห้งที่เตรียมได้ ใส่ใน conical flask ขนาด 250 ml ทำให้เข้มด้วย 2 ml EtOH เติมน้ำที่ปราศจาก CO₂ 100 ml ปิดจุก แก้วงจนละลายหมด เติม phenolphthalein 5 หยด titrate กับ 0.5 N NaOH VS บันทึกผลเป็นค่า initial titer (A) เติม 20 ml 0.5 N NaOH VS ปิดจุกเขย่าทิ้งไว้ 15 นาที เติม 20 ml 0.5 N HCl VS เขย่าจนสีชมพูหายไป เติม phenolphthalein T.S. titrate กับ 0.5 N NaOH VS จนได้สีชมพูอ่อนคงตัว บันทึกผลเป็นค่า saponification titer (B) แต่ละ ml ของ 0.5 N NaOH ที่ใช้ใน saponification titer equivalent to 15.52 mg ของ -OCH₃ หรือ % methoxy = $3.1N \times B/W$
เมื่อ N= normality ของ NaOH W=น้ำหนักของสารสกัด B= ปริมาตรของ NaOH ที่ใช้ (B)

5. วิเคราะห์ galacturonic acid

แต่ละ ml ของ 0.5 N NaOH ที่ใช้เป็นตั้งหมุด (initial titer เติมไปจนถึง saponification titer) ในการหา methoxy group equivalent to 97.07 mg ของ C₆H₁₀O₇

6. การหา_n้ำตาลและ organic acids

ชั้งสารสกัด 1 กรัม ใส่ใน flask ขนาด 500 ml ทำให้เข้มด้วย alcohol 3-5 ml เติมน้ำ 100 ml เขย่า ทิ้งไว้จนละลาย เติม alcohol 99.7 ml ที่มี HCl 0.3 ml คนให้เข้ากัน กรอง อย่างรวดเร็ว

นำ filtrate มา 25 ml ใส่ใน dish ที่ชั้งน้ำหนักจนคงที่ ระเหยบน water bath ส่วนที่เหลือทำให้แห้งใน vacuum oven ที่ 50 °C 2 ชั่วโมง นำน้ำหนักของเหลือต้องไม่เกิน 20 mg

บทที่ 3

ผลการทดลอง

สารสกัดที่ได้จากเปลือกกล้วยทั้ง 3 ชนิด มีลักษณะเป็นแผ่นแห้งสีน้ำตาล เปราะ ดูดความชื้นได้ง่าย ละลายน้ำได้สีน้ำตาล เมื่อเติมต่าง หรือ การด ลงในสารละลายจะเกิดตะгонรุนแรง

ตารางที่ 1 การทดสอบคุณสมบัติที่แสดงว่าเป็นสารกลุ่มคาร์บอไฮเดรต

	กล้วยไข่	กล้วยหอม	กล้วยน้ำว้า
Fehling's test	ตะ gon สีแดงอิฐ	ตะ gon สีแดงอิฐ	ตะ gon สีแดงอิฐ
Molisch's test	เกิดวงแหวนสีม่วง	เกิดวงแหวนสีม่วง	เกิดวงแหวนสีม่วง
Bial's test			
-ก่อนเติมกรด	ตะ gon สีเข้ม	ตะ gon สีเข้ม	ตะ gon สีเข้ม
-หลังเติมกรด	ตะ gon สีเข้ม	ตะ gon สีเข้ม	ตะ gon สีเข้ม
Seliwanoff's test			
-ก่อนเติมกรด	ไม่ได้ผล	ไม่ได้ผล	ไม่ได้ผล
-หลังเติมกรด	สารละลายสีแดง	สารละลายสีแดง	สารละลายสีแดง
Iodine test	สารละลายสีม่วง	สารละลายสีม่วง	สารละลายสีม่วง

ตารางที่ 2 การทดสอบคุณสมบัติที่แสดงว่าเป็นสารcarboไฮเดรตกลุ่มโพลิยูโรไนด์

	กล้วยไข่	กล้วยหอม	กล้วยน้ำว้า
เติม 5% FeCl ₃	เกิดเป็นตะ gon วุ้น	เกิดเป็นตะ gon วุ้น	เกิดเป็นตะ gon วุ้น
เติม 95% EtOH	เกิดเป็นตะ gon วุ้น	เกิดเป็นตะ gon วุ้น	เกิดเป็นตะ gon วุ้น
เติม 2N NaOH	เกิดเป็นตะ gon วุ้น	เกิดเป็นตะ gon วุ้น	เกิดเป็นตะ gon วุ้น
เติม lead acetate	เกิดเป็นตะ gon วุ้น	เกิดเป็นตะ gon วุ้น	เกิดเป็นตะ gon วุ้น
เติม lead subacetate	เกิดเป็นตะ gon วุ้น	เกิดเป็นตะ gon วุ้น	เกิดเป็นตะ gon วุ้น

ตารางที่ 3 ผลการหาค่า Loss on drying

	กลั่ยไข่	กลั่ยหอม	กลั่ยน้ำว้า
น้ำหนักสารเริ่มต้น	2.0036	2.0166	2.0181
	2.0073	2.0632	2.0032
น้ำหนักสารที่เหลือ	1.6557	1.8109	1.9495
	1.6869	1.8504	1.9358
น้ำหนัก hairy ไป	0.3479	0.2570	0.0686
	0.3204	0.2128	0.0674
%loss on drying	17.36	12.74	3.39
	16.33	10.31	3.36
%เฉลี่ย	16.84	11.52	3.37

ตารางที่ 4 ผลการหาค่าปริมาณเก้า

	กลั่ยไข่	กลั่ยหอม	กลั่ยน้ำว้า
น้ำหนักสารสกัด	3.1899	2.9948	2.9900
	3.0200	2.9815	3.1683
น้ำหนักเก้า	0.4767	0.4623	0.5097
	0.4534	0.4880	0.5224
% เก้า	14.94	15.44	17.05
	15.02	16.37	16.49
%เฉลี่ย	14.98	15.90	16.77

ตารางที่ 7 ผลการหาค่าน้ำตาลและกรดอินทรีย์

	กลั่ยไข่	กลั่ยหอม	กลั่ยน้ำว้า
น้ำหนักสารเริ่มต้น	1.0181	1.0055	1.0054
	1.0055	1.0050	1.0030
น้ำหนักสารที่เหลือ	0.1093	0.0925	0.0724
	0.1170	0.0968	0.0640
ค่าเฉลี่ย	0.1130	0.0946	0.0682

ตารางที่ 5 ผลการหาความหนืด

	สารมาตราฐาน	เพคตินที่มีขาย	กลั่ยไข่	กลั่ยหอม	กลั่ยน้ำว้า
เวลา/รอบ (วินาที)	196.0	41.5	69.0	28.0	54.0
ความหนืด สัมพัทธ์ (รอบ/วินาที)	48	10.167	16.905	6.86	13.224

ตารางที่ 6 ผลการหาค่า equivalent weight, % methoxy group, %galacturonic acid

	เพคตินที่มีขาย	กลั่ยไข่	กลั่ยหอม	กลั่ยน้ำว้า
น้ำหนักที่ใช้หา ค่า	0.275	0.1957	0.2263	0.3001
Equivalent weight	128.57	150.53	135.10	196.14
% methoxy	24.17	20.59	22.94	16.34
%galacturonic acid	81.7	50.47	65.03	61.35

บทที่ 4

วิจารณ์และสรุปผล

สารสกัดจากเปลือกกล้วยทั้ง 3 ชนิด เมื่อได้นำมาทดสอบคุณสมบัติทางกายภาพพบว่า ทั้ง 3 ชนิดมีคุณสมบัติเป็นสารพอกโพลีแซกคาไรด์ ที่สามารถเกิดเป็นเจลได้ โดยสารสกัดที่ได้จากกล้วยน้ำว้าสกัดได้ 0.7 เปอร์เซนต์ กล้วยหอม 0.65 เปอร์เซนต์ กล้วยไข่ 0.63 เปอร์เซนต์ สารสกัดจากกล้วยทั้ง 3 ชนิดมีความเป็นกรด คือ มีค่า pH 3-4 วัดความหนืดของสารสกัดเปรียบเทียบกับสารมาตรฐาน และเพคตินที่มีข่าย พบว่า สารสกัดจากเปลือกกล้วย และเพคตินที่มีข่ายมีความหนืดน้อยกว่าสารมาตรฐาน สารสกัดจากเปลือกกล้วยหอมมีความหนืดน้อยที่สุด ปริมาณถ้าของสารสกัดจากเปลือกกล้วยทั้ง 3 ชนิดมีค่าไอล์ดี้ยนกัน คือ กล้วยไข่ 14.96 กล้วยหอม 15.67 กล้วยน้ำว้า 16.63 เปอร์เซนต์ตามลำดับ ค่า loss on drying เป็น 16.84 , 11.52 และ 3.37 เปอร์เซนต์ตามลำดับ และการหาค่าน้ำตาลและการอินทรีย์เป็น 0.1130 , 0.0946, และ 0.0680 กรัมตามลำดับ ซึ่งใน USP กำหนดให้มีค่าน้ำตาลและการอินทรีย์ใน เพคตินไม่เกิน 0.02 กรัม สารสกัดจากเปลือกกล้วยทั้ง 3 ชนิดมีน้ำตาลและการอินทรีย์สูงกว่าที่กำหนดเป็นมาตรฐานของเพคติน

ค่า methoxy content ของสารสกัดจากเปลือกกล้วยทั้ง 3 ชนิดมีค่าเป็น กล้วยไข่ 20.59 เปอร์เซนต์ กล้วยหอม 22.94 เปอร์เซนต์ กล้วยน้ำว้า 16.34 เปอร์เซนต์ ส่วน เพคตินที่มีข่ายมีค่าเป็น 24.17 เปอร์เซนต์ แสดงว่าสารที่สกัดได้มีค่า methoxy content ใกล้ เคียงกับเพคตินที่มีข่ายในห้องทดลอง สารที่สกัดได้มีความสามารถในการเกิดเจลได้ใกล้เคียงกับ เพคตินที่มีข่ายแต่สารสกัดเป็นโพลีแซกคาไรด์ที่มีส่วนประกอบเป็น galacturonic acid น้อยกว่า เพคตินที่มีข่าย สารสกัดจากเปลือกกล้วยทั้ง 3 ชนิดมีค่าปริมาณน้ำตาลและการอินทรีย์สูงกว่า เพคตินที่มีข่าย แสดงว่าในสูตรโครงสร้างของสารสกัดเป็นสารประกอบโพลีแซกคาไรด์ที่มีน้ำตาลหลายโมเลกุลต่อกัน galacturonic acid คุณสมบัติทางกายภาพสามารถเกิดเป็นเจลได้เช่นเดียวกับเพคติน สามารถนำมาสกัดแยกออกได้ด้วยวิธีการเดียวกับเพคติน แต่ปริมาณที่สกัดได้ ยังน้อยเนื่องจากยังไม่มีการศึกษาถึงสภาวะที่เหมาะสมในการสกัด การนำมาใช้ประโยชน์ต้อง มีการศึกษาวิธีการสกัดเพื่อให้ได้สารที่มีความบริสุทธิ์และปริมาณสูงกว่านี้

บรรณานุกรม

1. Leung, A.Y. **Encyclopedia of Common Natural Ingredients.** John Wiley & Sons, Inc, New York. USA 1980 pp 263-263
2. Simpson, B.B., **Economic Botany:Plants in Our World** McGraw-Hill Book Company, New York. 1986 p. 337
3. Trease and Evans **Pharmacognosy.** Bailliere Tindall London 1989 pp 344-345
4. The United states **Pharmacopoeia XXII** 1985 pp. 1021-1022
5. Whistler. R.L. Bemiller,J.N. **Industrial Gums** Academic Press London 1973 pp 429-461
6. Youngken, H.W. **Textbook of Pharmacognosy** McGraw-Hill Book Company, London, 1948 pp 429-461
7. นัยทัศน์ ภู่ครันย์ การศึกษาสกัดเปคตินจากส่วนเหลือใช้ของจำปาดะ วารสารสหชา
นคrinท์ ปีที่ 9 ฉบับที่ 1 มค. - มีค. 2530 หน้า 99-104
8. อนุชิต พลับรู้การ, อรุณพร อิฐรัตน์ รายงานการวิจัย เรื่อง การศึกษาคุณสมบัติของสาร
สกัดカラ์โนไอยเดรดจากเปลือกด้านในขحنและจำปาดะ : ปี 2533

ภาคผนวก

การเตรียมสารเคมี

1. Fehling's solution

Stock solution A

CuSO ₄	34.64	g
conc. H ₂ SO ₄	0.5	ml
น้ำกลั่น		

ละลาย CuSO₄ 34.6 g ใน conc. H₂SO₄ 0.5 ml ค่อยๆเติมน้ำกลั่น คนให้ละลาย แล้วเติมน้ำให้เป็น 500 ml

Stock solution B

Sodium Potassium tartrate	176	g
NaOH	77	g
น้ำกลั่น		

ละลาย Sodium potassium tartrate 176 g และ NaOH 77 g ในน้ำกลั่น เติมน้ำให้เป็น 500 ml

2. Molisch's reagent

ละลาย α-Naphthol 5 g ใน 95 % ethanol 100 ml

3. Bial's reagent

ละลาย Orcinol 1 g ใน conc. HCl ปริมาตร 50 ml คนให้ละลาย เติม ferric chloride ปรับปริมาตรด้วย conc. HCl จนครบ 100 ml

4. Seliwanoff's reagent

ละลาย Resorcinol 5 g ใน dil. HCl 100 ml

5. Ferric chloride solution

ละลาย Ferric chloride 10 g ในน้ำกลั่น 100 ml

6. 0.5 N NaOH

ละลาย NaOH 20 g เติมน้ำให้ครบ 1000 ml

7. 0.5 N HCl

ประกอบด้วย conc. HCl 18.25 ml เติมน้ำกลั่นจนครบ 1000 ml

8. 2N NaOH

ละลายน้ำ NaOH 8 g ในน้ำ 100 ml

9. Iodine in potassium iodide solution

ละลายน้ำ Iodine 5 g และ potassium iodide 15 g ในน้ำกลั่น แล้วปรับปริมาตรเป็น 250 ml

10. Lead acetate

ละลายน้ำ lead acetate จนเกิดสารละลายอิมตัวในน้ำ 100 ml